

Un plan ILDICO JIJIC

Născută la Reșița, în ziua de 2 aprilie 1949. Este neînălțată. Lucra ca muncitoare la una din turnătorii de construcții de mașini din Reșița.

Palmares: campioană europeană la junioare și compoziție a echipei câștigătoare medalia de aur la recentele C.E. de la Galiți. Este realizatoarea celui mai bun rezultat feminin la editia 1971 — 435 p.d. cu zero bile în gol la proba de 100 lovituri. De mai multe ori s-a clasat pe primele două locuri în campionatul național al junioarelor (reminiscent că înaintea de vîrstă a junioarelor la popice este de 23 ani). Face parte din echipa divizionară C.S.M. Reșița.

Ildico Jijic provine dintr-o familie de sportivi, tatăl ei, Mihail Jijic, fiind temut pentru înalta de odinioară a echipei de fotbal U.D.R. (acum, bătrînul Jijic este antrenor la centrul de copii C.S.M. Reșița). Ildico, pe cînd era copil, ca toate fetițele din orașul de pe malul Bîrzoavei vroia să facă sport, vîsind să ajungă handbalistă sau gimnastă. Dar, jîcînd o dată popice la arena Clubului muncitoresc, a fost remarcată de inimosul instructor cultural, Constantin Iordache (un mare amator al sportului de popice, care ulterior a devenit antrenorul ei și al echipei feminine de popice C.S.M.). De atunci, din 1965, Ildico Jijic n-a mai abandonat acest sport. Progresele ei tehnice sînt evidente: de trei ani este în lipsă din echipa națională de junioare, fiind singura componentă de bază a formației divizionare C.S.M., rezultatele ei (obținute în divizie, anul acesta) fiind deosebit de valoroase

— 466 și 472 popice doborîte din 100 lovituri ca me, „în meciurile de divizie, ne spunea o dată căpitanul formației divizionare din Reșița, Maria Stancu, Ildico ne este speranță. Ea joacă, de regulă, pe postul nr. 1 și ne aduce puncte prețioase. Optimismul ei, dar și în momentele grele, cînd sîntem conduse de adversare, ne dă curaj și apropiere întotdeauna refacem terenul pierdut”.

În orele ei libere, Ildico se antrenează cu sirgînță, dar găsește timp și pentru treburile casnice și cele... extraportive. După cum spun colegele, ea citește și are predilectie pentru filmele muzicale, Turismul este o două pasune a lui Ildico Jijic. Ați văra, citiți și jama, printre numeroșii grupuri de excursiști reșiteni care se duc pe malul lacului de la Văluț sau urcă pe culmilele Semeniului, poate fi văzută și Ildico Jijic, această valoroasă sportivă bănațeană. (T.R.)

GALERIE

DUPĂ CONCURSUL COMPLET

DRESAJUL—O PROBĂ DE MARE IMPORTANȚĂ

Zilele trecute s-au încheiat la Craiova disputele etapei întâi a concursului complet, care ne-a oferit posibilitatea să apreciem calitatea și cantitatea potențialului de care dispunem în această probă. Facem precizarea că aprecierea noastră se referă, în special, la esalonul al doilea, deoarece la acest concurs nu au participat — cu excepția lui Eugen Ionescu și a lui Enache Boiangiu (numai la dresaj), membrii lotului național, aflați în pregătire pentru dificila confruntare de la Gotha (R.D.G.), de săptămîna viitoare. Trebuie să mai adăugăm și faptul că timpul nefavorabil a împiedicat, într-o măsură, desfășurarea normală a întrecerilor, deși concurenții au făcut totul pentru a avea o comportare cât mai bună.

Proba de dresaj a evidențiat progresul înregistrat de călăreții de la cluburile Steaua (antrenori: Anotoli și N. Marcoci) și Dinamo (P. Andreianu), dar și nivelul nesatisfăcător al celorlalți grupuri (A.S.A. Cluj, A.S. Recolta Mangalia). Pe plan tehnic, credem, că se impune a se lucra cu recolta Mangalia, în vederea mersului înapoi și primirii capitolului la care concurenții au dovedit încă destulă nesiguranță.

Proba a doua, fondul —

desfășurată pe o ploaie torențială —, a fost încheiată cu succes de toți cei 13 participanți (opt dintre ei fără nici o penalizare). Deși a avut o dificultate medie, am apreciat buna evoluție a căilor Vălcir, Goya, Nimb, Hazlia (unii dintre ei prezenți pentru prima oară la un concurs complet) ce ar putea să intre (confirmarea deplină o vom avea abia după etapa a doua) în veridicele selecționeri pentru campionatul balcanic.

Cu tot efortul depus în ziua precedentă, la obstacolele căi s-au prezentat cu o condiție fizică satisfăcătoare, chiar dacă numai jumătate din ei au terminat parcursul fără nici o penalizare.

Încheind scurtele notații pe marginea primei etape a concursului complet, trebuie să menționăm faptul că A.S. Recolta Cluj și A.S. Recolta Mangalia se află la înălțimea timpului la campionatul republican de concurs complet. Strădaniile instructorului voluntar Gheorghe Iuța (A.S. Recolta Cluj) au fost răsplătite de locul 4 ocupat, în final, de Ștefan Cărașu. Din păcate la A. S. Recolta Mangalia numai pasunierul lui Gheorghe Teohari și Ilie Trăsnea nu sînt deajuns, aici neexistînd încă un antrenor.

Emanuel FANTANEANU

ciclism

START

ÎN „CUPA OLIMPIA”

A doua ediție a competiției de fond „Cupa Olimpia” începe astăzi, cu desfășurarea etapei București—Oltenița—București, 110 km. Plecare se va da la ora 16 de la km 11,500. La start, o serie de valoroși cicliști de la cluburile din Capitală și din provincie, pentru care cele trei etape ale „Cupei Olimpia” constituie totodată, și o serioasă verificare în vederea competiției internaționale „CUPA VOINTA”.

RUGBY

Azi, Grivița Roșie—Agronomia Cluj

Astăzi, de la ora 17, pe terenul Parcul Copiului, se va desfășura partida de rugby dintre echipele GRIVIȚA ROȘIE și AGRONOMIA CLUJ, contînd pentru etapa a XX-a a campionatului diviziei A.

ATLETISM

PRINTRE CULOARE

● Luind startul într-un concurs internațional de maraton, la Ankara, Aurel Scobolbuc, fost campion al țării, a încheiat cursa pe locul patru în 2:26:30. Întrecerea a fost cîștigată de renumitul alergător turc Hussein Aktas (2:20:34,0).

● La Liberec, în Cehoslovacia, Ratifa Fița a ieșit invingătoare pe 600 m (1:32,2) iar Nicolae Ioan la 1500 m (4:05,4).

● Victor Grigore, de la C.S. Braila, o autentică speranță a atletismului nostru, a îmbunătățit recordurile republicane de juniori II și III la aruncarea greutății: 16,37 m (6 kg), 18,33 m (5 kg) și 18,14 m (4 kg). El este pregătit de antrenorul Ioan Moroiu.

● Ion Paraschivescu, președintele colegiului central de arbitraj F.R.A., a fost confirmat ca arbitru internațional de marș de către comisia de marș din I.A.A.F.

natație

INAUGUREAZĂ BAZINUL DE SĂRITURI „23 AUGUST”

Splendidul bazin de sărituri de la „23 August” va fi inaugurat cu prilejul întîlnirii internaționale dintre reprezen-

lată și un meci sincer!

„Parcă am mai văzut jocul ăsta...” spunea miercuri seară Jăpescu, cam prin minutul 80 și ceva — și observația sa coincidea cu murmurul nostru: Ajax plimba mingea la mijlocul terenului — și noi cum vedem minge plimbată la mijlocul terenului, gata, știm despre ce este vorba. Am ajuns să avem reflexele condiționate. Numai că Ajax conducea cu 1-0, mai erau cîteva minute, olandezii lăuseră măsura greilor și — la urma urmei — ghidul olandez e o monedă tare pe piață, element de care ar fi bine să fim conștienți în analizele fotbalistice. Dacă ne-am fi dezlăsat din reflexele noastre condiționate, am fi trebuit să observăm cu totul altceva, și anume: că sîntem mai aproape de greci, ca joc, decît de olandezi. Grecii joacă cu un viț de atac — Antoniadis era pe post de Dumitrache și nu-i ieșea mai nimic, căci la nivelul acesta e greu să prinzi un upercut decisiv.

În apărare aveau „și un alde Răducanu, un Dinu, oameni aspri care nu se predau cu una cu două, care nu încasează șase goluri chiar dacă sînt conduși din minutul 5, oameni care jin scorul strîns dar nu mai mult, fiindcă nici ei nu au marea meserie a atacului. Sigur, Pușkas i-a schimbat mult, Panathinaikos astia mi s-a părut mult mai bună ca naționala greacă, viteza jucătorilor mi se pare superioară celei pe care o știm — dar așa nu se cîștigă. Cu „viteză” și „angajament fizic total” — lozinci absolut juste — nu se cîștigă în fața unei echipe tehnice și de meserie ca Ajax. Asta ar fi trebuit să observăm, cred eu: nu poate cîștiga o cupă europeană echipa care atacă doar cu un om înainte, doar cu centrări în loc de un-doi-ur, cu un om nesușinut sau sușinut cu intermitențe. După aceea, după ce ne-am pătuns de acest adevăr, putem să plimbăm mingea la mijlocul terenului cît vrem, să ne gîndim la ce vrei și ce nu vrei — mai ales că, după manevra aceea năpăstiată la centru, olandezii au dat al doilea gol, de mare rafinament, bazat pe un „un-doi” magistral, înghesuind taurul mediteranean. Căci tot meciul mi-a făcut impresia unei lupte între un toreador olandez și un taur grec; estocada, adică lovitura de

grajie, a fost de o rară eleganță. Altfel, finala campionilor nu s-a ridicat la înălțimea „cupenilor”: Real — Chelsea, să recunoaștem, a fost altceva, după cum — cred eu — și Ajax — Steaua roșie ar fi avut alt chip decît jocul de miercuri. Eliminarea iugoslavilor apare abia azi ca un accident nedrept, care n-ar trebui să ne deruteze viziunile și discuțiile: orice taur găsește o dată în viață un toreador imprudent și deconectat.

Oricum, meciul a fost sincer — ceea ce, chiar dacă vi se pare puțin, „contează enorm”, după o expresie celebră în jocul de belotă. De ce contează enorm? Fiindcă, de la o vreme, tot vorbind despre reflexe condiționate, nu mă mai pot uita la un meci fără a mai întreba dacă e sincer sau nu. E adevărat că aceasta e o problemă de luat în seamă cînd citești o poezie... dar — prin grija marilor „scenariști” și „dramaturgi” apărui pe stadioane — această problemă poetică a intrat în proza de fiecare săptămîna a campionatului. Am ajuns să rîu obsedați dacă pasa asta e trucată sau nu, dacă șutul asta e regizat sau nu, dacă golul ăsta e gol sau „plin de semnificații”... în loc de lălmăi, vedem romane polistice. În loc de a fi suporți — devenim detectivi, facem anchete, comparăm răspunsuri, căutăm gînduri ascunse. Scourile nu mai sînt citre, ci citiri secrete, care nu știu ce seînturi deschid sau închid. Ca să nu mă reter la ceea ce ne referim cu toții eu, ca progresist, nu mai am viața bună și mă zbat — ca în piesele clasice — între datorii și pasiune! — voi relata ca am primit o scrisoare din Mediaș, semnata desigur Fantomas, care ma întreabă nici mai mult nici mai puțin cum interpretez rezultatul meciului de la Moscova, cu ocazia „festivalului lașin”! Mi se pare „mortal” am ajuns să suspinăm pînă și rezultatele marciurilor amicale? Am ajuns să suspinăm pînă și teamul ca e teatru? Pe acest drum de coșiste nu știu dacă vom ajunge pînă la Vaslui — cum zicea poetul, dar el ignora ce s-a înîmplat cu juniorii Metalului Topiei, fiindcă n-a fi găsit altă rină la „lela lui”...

BELPHEGOR

